

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.22/2026/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2026. május 27. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2025. szeptember 19. napján kelt 19.B.3/2025/33. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 6 (hat) évre enyhíti.

A vádlott településszintű lakcíme lakcíme1 érvényes személyazonosító igazolvánnyal nem rendelkezik.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összege helyesen 359.395 (háromszázötvenkilencezer-háromszázkilencvenöt) forint.

Az elsőfokú ítéletet egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban a vádlott kirendelt védőjének díjaként felmerült 14.000 (tizennégyezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. szeptember 19. napján kihirdetett 19.B.3/2025/33. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat mint többszörös visszaesőt testi sértés büntettének kísérlete miatt [Btk. 164. § (1) és (8) bekezdés I. fordulat] 7 év – fegyház fokozatú – szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség súlyosítást célzóan, míg a vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.728/2025/4. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést fenntartotta, a vádlott és a védő fellebbezését nem látta alaposnak.

[4] A fellebbezések elbírálására a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalás kitűzését tartotta indokoltnak, bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem vesz részt.

[5] Álláspontja szerint a másodfokú felülbírálat terjedelme a vádlott és a védő fellebbezésének céljára figyelemmel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében írtak alapján teljeskörű.

[6] Az elsőfokú bíróság az ítéletének hatályon kívül helyezésére alapot adó eljárási szabálysértést nem valósított meg, ugyanakkor kifogásolta, hogy a bíróság a valósághű tényállás, illetve a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentős tények felderítése érdekében a szükséges bizonyítást nem teljeskörűen folytatta le, az ítéletben megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiban felsorolt okokból részben megalapozatlan, mivel hiányos, illetve részben felderítetlen.

[7] A tényállás hiányosságát abban látta, hogy az elsőfokú bíróság nem rögzítette, hogy a vádlott (legalább) hány alkalommal ütötte meg kis erővel a sértettet. E hiányosság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az igazságügyi orvosszakértői vélemény útján kiküszöbölhető, és a tényállást azzal indokolt kiegészíteni, illetve pontosítani, hogy a vádlott legalább tíz alkalommal, ököllel, kisebb erővel ütötte meg a sértettet az arcán, és neki ezzel a tényállás [14] bekezdés utolsó előtti mondatában felsorolt, nyolc napon belüli sérüléseket okozott.

[8] A tényállás részbeni felderítetlensége nézete szerint ugyancsak az orvosszakértői bizonyítással összefüggésben állapítható meg. Az elsőfokú bíróság – a szakértői vélemény alapján – azt rögzítette, hogy a vádlott által okozott többszörös, elmozdulás nélküli bordatörés következtében reális lehetősége volt a súlyosabb, életveszélyes sérülés kialakulásának, ami a tüdő sérülése és funkciójának gátlása, légmell, illetve vérmell lehettek volna, ezek elmaradása a véletlennek volt köszönhető.

[9] Az igazságügyi szakértői működésről szóló 31/2008. (XII. 31.) IRM rendelet 16/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján az életveszély fennállásának véleményezése olyan szakkérdés, ami igazságügyi orvostani szakértői kompetenciába tartozik. Emellett köztudomású, ekként a Be. 163. § (4) bekezdés a) pontja alapján bizonyítást nem igénylő tény, hogy úgy a légmell, mint a vérmell nem feltétlenül igényel orvosi kezelést, és akár spontán is felszívódhat.

[10] A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarának a testi sérülések és az egészségsértés büntetőeljárásban való igazságügyi orvosszakértői véleményezéséről szóló

1/2015. számú, 2025. július 22. napja óta hatályos módszertani levelének VI.7. pontja alapján életveszélyes állapotnak tekintjük, ha a sérüléssel (pl. bántalmazással) összefüggésben az alapvető életfunkciók bármelyikének (központi idegrendszer, a szív és vérkeringés, a légzés, a máj és a veseműködés) az emberi életet fenntartó elégséges működéséhez külső (gyógyszeres és/vagy eszközös) támogatásra van szükség, annak hiányában a halál bekövetkezése elkerülhetetlen.

[11] Az ügyben az igazságügyi orvosszakértő az utolsó véleményét a nyomozás során, 2024. évben készítette el, a fenti módszertani levél iránymutatásait ebből következően nem vehette figyelembe, azonban azokra tekintettel a másodfokú eljárásban szükséges tisztázni, hogy a szakértő fenntartja-e azon nyilatkozatát, mely szerint a sértett sérüléseivel összefüggésben – a fenti értelemben vett – életveszély bekövetkeztének reális lehetőségével kellett számolni.

[12] A leírtakra figyelemmel a másodfokú bírósági eljárásban a Be. 594. § (1) bekezdése alapján, a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében az igazságügyi orvosszakértő meghallgatását tartotta indokoltnak.

[13] Egyebekben, a vádlott cselekvősege és az általa okozott sérülések mibenléte tekintetében megállapíthatónak látta, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége sem ténybeli, sem logikai hibát nem hordoz, a törvényszék a bizonyítékokat az ügyiratok tartalma szerint vette számba, és körültekintően értékelte, e tevékenységéről az ítéletben részletesen és meggyőzően számot adott, a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontja alapján indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat milyen okból fogadott, és melyeket miért vetett el, további megalapozatlansági hibát nem észlelt.

[14] A vádlott felmentésére vonatkozó indítvány – a bizonyítékoknak a másodfokú eljárásban tilalmazott felülmérlegelése okán – nem alapos, az indítványozott bizonyítás a cselekmény pontos büntetőjogi minősítése érdekében szükséges.

[15] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Be. 594. § (1) bekezdés első fordulata alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék 19.B.3/2025/33. számú ítélete elleni fellebbezések elbírálására vegyen fel bizonyítást, az igazságügyi orvosszakértő meghallgatása érdekében a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tartson tárgyalást. Végleges érdemi indítványát a bizonyítás eredménye alapján kívánta előterjeszteni.

[16] A védő a jogorvoslati kérelme írásbeli indokolásában a felmentés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta, az ügyészség jogorvoslati kérelmét nem tartotta indokoltnak, ugyanakkor csatlakozott az általa előterjesztett azon indítványhoz, hogy az igazságügyi orvosszakértői véleményt ki kell egészíteni az új módszertani levélben foglaltakra figyelemmel és ennek érdekében ugyancsak tárgyalás kitűzését indítványozta.

[17] Kifejtette, hogy az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleténél a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a vádlott tanúsította-e a különös részi tényállás elkövetési magatartását, e magatartás okozati összefüggésben állt-e a bekövetkezett eredménnyel, illetve azt, hogy a bűncselekményt szándékosan vagy gondatlanul követte-e el – lévén a kísérlet nem lehet gondatlan.

[18] Álláspontja szerint az elsőfokon eljáró bíróság kétséget kizáróan nem bizonyított tényekre tekintettel állapította meg Terhelt1 büntetőjogi felelősségét az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében.

[19] E körben arra hivatkozott, hogy tanú2 sértett már a vád tárgyává tett cselekmény elkövetési idején is súlyos alkoholbetegségben szenvedett, melynek következtében többször érték őt különböző sérülések, mellyel összefüggésben részletes orvosi dokumentáció áll rendelkezésre. Az egészségügyi dokumentumok alapján megállapítható, hogy már abban az

időszakban is, amikor a vádlott nem lakott velük, többször látták el a sértettet kórházakban olyan sérülések miatt, melyeket feltehetőleg italozó életmódja miatt szerzett, az abban az időszakban keletkezett sérülései miatt pedig, amelyek akkor keletkeztek, amikor a vádlott már velük élt, nem tett feljelentést.

[20] Jelen esetben még az sem bizonyított, hogy Terhelt1 a mellkasánál valóban megütötte-e tanú1-et, vagy e sérülés később, illetve más módon keletkezett-e. Nem áll rendelkezésre elegendő objektív információ ahhoz, hogy a vádlott terhére lehessen értékelni a sértett bordatörését és az életveszéllyel fenyegető állapotának a kialakulását.

[21] A bántalmazásnál csak a vádlott és a sértett voltak jelen, a vádlott végig következetesen nyilatkozott, hogy volt konfliktusa a sértettel, nem tagadta azt sem, hogy megütötte, csak nem úgy, ahogyan a sértett mondta és nem annyiszor, és arra azért került sor, mert nem megfelelően gondozta és bántalmazta is a testvérét.

[22] Az ügyben készült igazságügyi orvosszakértői vélemények pusztán arra a kérdésre tértek ki, hogy a tanú2 által előadott módon keletkezhettek-e a sérülések, annak vizsgálatára viszont nem került sor, hogy a Terhelt1 elmondása szerint történtek alkalmasak voltak-e ilyen eredmény előidézésére. Megalapozott döntés meghozatalához álláspontja szerint elengedhetetlen a szakértői vélemény kiegészítése.

[23] Vitatta, hogy a sértett vallomása elfogadható lenne, nézete szerint a vallomásait alkoholos befolyásoltság alatt tette.

[24] tanú3 tanú vallomásának az elfogadását is kifogásolta, egyrészt a tanút nem tartotta elfogulatlanak, másrészt nem is volt jelen a bántalmazáskor és csak a sértett által elmondottakat tudta megismételni, mely közvetett bizonyíték és nem értékelhető önállóan.

[25] Mindezek alapján a bűncselekmény elkövetési magatartását nem látta bizonyítottnak.

[26] Bár álláspontja szerint már az elkövetési magatartás tanúsításának bizonyítatlansága okán is Terhelt1 felmentésének lenne helye, hangsúlyozta, hogy a testi sértés materiális bűncselekmény, tehát az elkövetési magatartás és az eredmény között okozati összefüggésnek is fenn kell állnia.

[27] A sértett és a vádlott közt 2021. december 17. napján került sor a fizikai konfliktusra, a december 18. napján kelt orvosi dokumentációban nem került említésre a bűncselekmény minősítése tekintetében releváns bordatörés – azt csak december 21. napján, vagyis a fizikai konfliktust követő negyedik napon diagnosztizálták. A két időpont közt pedig a sértett nem állt folyamatos orvosi felügyelet alatt, nem ápolták folyamatosan kórházban.

[28] Az ítélet [21] bekezdésében tett azon megállapítása, miszerint, a bordatörések és a tüdőzúzódás akár a december 17-i bántalmazás alkalmával is kialakulhattak, nem a kétséget kizáróan bizonyítottságot, hanem pusztán annak lehetőségét tükrözi, hogy a sérülés keletkezhetett akár ebből a konfliktusból is.

[29] Az eljáró szakértő is azonos esélyű lehetőségét látta annak, hogy a két időpont közt újabb sérülést szenvedett el a sértett, mely nem köthető a terhelt általi bántalmazáshoz, mint annak, hogy a radiológiai vizsgálat során nem volt felismerhető a már meglévő törés. Kétséget kizáróan egyik álláspont mellett sem foglalt állást, így az elsőfokon eljáró bíróság nyilvánvalóan tévesen értékelte ezen szakvéleményt, így iratellenes megállapítást tett az ítéletében.

[30] E tekintetben releváns ténynek gondolta azt is, hogy a sértett ezen sérülését megelőzően is folyamatosan igénybe vette italozó életmódjából eredő, meglehetősen súlyos sérülésekkel a baleseti egészségügyi ellátásokat. Életszerű tehát az, hogy a sértettet az első vizsgálatát követő három nap során érte olyan behatás, mely a bordatörés előidézésére

alkalmas volt, ezért okozati összefüggés hiányában Terheltl felelősségét az életveszélyt okozó testi sértés büntetvényének kísérletében megállapítani nem lehet.

[31] Ezen túlmenően kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a szándékot illetően nem tartalmaz indokolást.

[32] A fent kifejtettekre tekintettel úgy látta, hogy kétséget kizáróan megállapítani azt, hogy a sértett által elszenvedett és az elsőfokú eljárás során született orvosszakértői vélemény szerint akár életveszély kialakulását is magában hordozó sérülést a vádlott okozta volna, nem lehet.

[33] Kétséget kizáróan nem bizonyított tényt pedig a Be. 7.§ (4) bekezdése szerint nem lehet Terheltl terhére értékelni, ezért bizonyítottság hiányában továbbra is a vádlott felmentését kérte.

[34] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész az előzetes bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[35] A védő az írásban is indokolt fellebbezési indítványával egyezően tartotta meg a perbeszédét és kérte, hogy a vádlott nyilvános ülésen feltárára került személyi körülményeit is vegye figyelembe a másodfokú bíróság, míg a vádlott nyilatkozott a személyi körülményeiről, és felszólalt az ügy érdemében és az utolsó szó jogán is.

[36] A személyi körülményei körében előadta, hogy időközben gerincproblémája lett, idegbecsípődése van, mely folyamatos nagy fájdalommal jár, kórházi kezelés alatt is állt, mely továbbra is szükséges lenne, jelenleg e betegségére gyógyszeres és injekciós kezelést kap. Ezen túlmenően gyomorfekélye is van, melyre gyógyszert szed, valamint az ágyéksérve miatt műtetre vár.

[37] Az ügy érdemében és az utolsó szó jogán csatlakozott a védője fellebbezéséhez, valamint előadta, hogy a sértett nem mondott igazat, a nővére ellátása miatt költözött hozzájuk. Hivatkozott arra is, hogy a börtönkörülmények megviselték, ennek az egészségi állapotán is nyoma van, nehezen viseli a benti létet, súlyos büntetései vannak még hátra, erre figyelemmel enyhítést kért.

[38] A védelmi fellebbezéseket az ítéltábla nem találta megalapozottnak.

[39] Tekintettel arra, hogy a védelmi fellebbezések felmentést céloztak, a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján az ügyben teljeskörű felülbírálatra került sor. A felülbírálat kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, továbbá az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére is.

[40] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján mindezek mellett hivatalból felülbírált a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra, és a bűnügyi költségre vonatkozó – rendelkezéseket is.

[41] A perrendi szabályok vizsgálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett a Be. 607. § (1) bekezdésében és a Be. 608. § (1) bekezdésében nevesített ún. abszolút-, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében írt, az eljárás lefolytatására lényeges kihatással bíró és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan relatív szabálysértést, amely az érdemi felülbírálatnak akadályát képezte volna. Ilyen eljárási szabálysértésre egyébként maguk a felek sem hivatkoztak.

[42] Az elsőfokú bíróság minden tekintetben perrendszerűen folytatta le az eljárást, és megtartotta a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat is. A vádlott és védője az

eljárási jogait maradéktalanul gyakorolhatták, a tanú figyelmeztetése megfelelt a törvényi előírásoknak.

[43] A Be. 164. § (1)-(3) bekezdésében írtakra is figyelemmel a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Az összegyűjtött bizonyítékokból minden elemet megvizsgált, amely az ügy eldöntése szempontjából relevanciával bírt, azokat egyenként és összességükben a logika szabályainak megfelelően értékelte. A bizonyítékok számbavételét követően, azok egybevetésével megindokolta, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, másokat pedig miért vetett el a történeti tényállás megállapítása során. Bizonyítékértékelő tevékenységéről és annak eredményéről a másodfokú felülbírálathoz elégséges mértékben számot adott.

[44] A vádlott személyi körülményei a nyilvános ülésen az általa előadottak és a másodfokú eljárásban beszerzett bűnügyi nyilvántartási adatai alapján kiegészítésre szorultak.

[45] A vádlott elsőfokú bíróság által rögzített személyi körülményeiben annyi változás következett be, hogy időközben gerincproblémája lett, idegbecsípődése van, mely folyamatos nagy fájdalommal jár, kórházi kezelés alatt is állt, mely továbbra is szükséges lenne, jelenleg e betegségére gyógyszeres és injekciós kezelést kap. Ezen túlmenően gyomorfekélye is van, melyre gyógyszert szed, valamint az ágyéksérve miatt műtetre vár.

[46] Az előéleti adatok körében rögzíti az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítélet indokolásában feltüntetett elítélésen túlmenően:

[47] A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2023. november 9. napján kelt és e napon jogerőre emelkedett 5.B.1469/2023/13. számú ítéletével a 2023. február 18. napján elkövetett garázdaság vétsége miatt mint többszörös visszaesőt 1 év 7 hónap börtön fokozatban végrehajtani rendelt szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A büntetését 2025. június 13. napján töltötte le.

[48] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2023. november 16. napján kelt 7.B.II.905/2023/44. számú, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.5155/2024/18. számú, 2024. március 27. napján jogerőre emelkedett ítéletével a 2023. április 28. napján elkövetett rablás büntette miatt mint többszörös visszaesőt 7 év fegyház fokozatban végrehajtani rendelt szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott jelenleg e büntetését tölti.

[49] Az Érdi Járásbíróság a 2023. október 30. napján kelt 4.B.42/2023/20. számú, a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf.726/2023/9. számú, 2024. április 22. napján jogerőre emelkedett ítéletével a 2022. augusztus 9. napján elkövetett lopás vétsége miatt mint többszörös visszaesőt 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[50] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2024. június 11. napján kelt és e napon jogerőre emelkedett 9.B.III.196/2024/10. számú ítéletével a 2023. április 13. napján elkövetett garázdaság büntette miatt mint többszörös visszaesőt 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[51] A vádlott ellen jelenleg a 2023. február 18. és február 19. napján elkövetett lopás büntette és rongálás vétsége miatt van folyamatban büntetőeljárás a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságon a Budapesti II. és III. Kerületi Ügyészség B.II.977/2023/21. számú vádirata alapján.

[52] A történeti tényállás ugyanakkor a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjában meghatározott megalapozatlansági hibában szenved, mert a sértettet ért erőbehatásokra és a sértett bántalmazáskori testhelyzetére vonatkozó adatokat hiányosan, illetve iratellenesen tartalmazza.

[53] A részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a következőkkel egészíti ki, illetve pontosítja:

[54] A [4] bekezdésben feltünteti, hogy miután a vádlott a sértettet lehúzta az ágyról, őt a földön fekvé bántalmazta, melynek során az arcát, a fejét legalább tíz alkalommal, ököllel, kisebb erővel ütötte meg.

[55] Ezzel a pontosítással a törvényszék által megállapított tényállás minden tekintetben megalapozottá vált, így az a Be. 591. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[56] Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének vizsgálata körében a másodfokú bíróság először is rögzíti, hogy a védelmi fellebbezés tartalmából megállapítható, hogy az a tényállás megállapítása körében valójában az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadja, amikor arra hivatkozik, hogy a törvényszék a tényállást a kétséget kizáró bizonyítottság sérelmével állapította meg. A védő fellebbezésében azon érveket ismételte meg, melyeket az elsőfokú bíróság előtt megtartott perbeszédében már előadott, a védelmi jogorvoslati kérelem új érveket az elsőfokú bíróság előtt elhangzottakhoz képest nem hozott fel, ezekre pedig a törvényszék már a bizonyítékok értékelésével, az indokolási kötelezettsége teljesítésével reflektált.

[57] E védői hivatkozás arra alapozott, hogy nem zárható ki az a vádlotti előadás, hogy a legsúlyosabb sérülést nem támadó szándékkal vitte végbe, hanem véletlenül esett rá a sértetre, míg a sértett és az azt alátámasztó tanú vallomásának elfogadhatóságát vitatta.

[58] Az eljárás során sem a sértett, sem tanú3 tanú vallomásának a hitelessége nem kérdőjeleződött meg, azokat helytállón fogadta el a törvényszék a tényállása alapjául, melyek egyúttal cáfolták a vádlotti védekezést is. A rendelkezésre álló adatok alapján az kétségtelenül megállapítható volt, hogy a sértett alkoholista életmódot folytatott, ugyanakkor azt, hogy alkoholos állapotban tett volna vallomást, vagy feljelentést, a nyomozati szakban készült kihallgatási jegyzőkönyvek nem erősítették meg, a védő sem adta indokát annak, hogy e kijelentését mire alapozta, így az nem foghatott helyt.

[59] A tanú által elmondottakat az általa a sértetről készített, a sértett sérüléseit ábrázoló fényképek is megerősítették, ezen túlmenően olyan körülmény, hogy a sértett a sérüléseit máshol, vagy mástól szenvedte volna el, nem merült fel.

[60] A sértett sérülései vonatkozásában készült igazságügyi orvosszakértői vélemény a sértett által előadott keletkezési mechanizmust az orvosi dokumentumok ismeretében elfogadhatónak tartotta, ezen túlmenően pedig feltárta az elszenvedett sérülések jellegét, keletkezési helyét, azok tényleges és büntetőjogi gyógytartamát is, valamint a cselekmény lehetséges következményeit is megjelölte, ezért azt alappal vette figyelembe a törvényszék a tényállás rögzítésekor. A szakvélemény megállapításai összeegyeztethetők voltak a sértett és a tanú által előadottakkal is.

[61] A vádlott fentebb hivatkozott védekezését, mely szerint véletlenül esett rá a sértetre, csak a bírósági szakban adta elő, míg a nyomozati szakban, a szakértői vélemény készítése idején tett vallomása szerint a bántalmazást elismerte, azt részletezni nem kívánta, később pedig csak a mértékét vitatta. Mindezek mellett az, hogy egy ilyen, a cselekmény megítélése szempontjából lényeges körülményről csak a tárgyaláson tett említést, a védekezési taktikája részének volt tekinthető, melyet helyesen nem fogadott el az elsőfokú bíróság az egyéb bizonyítékok tükrében.

[62] tanú3 tanú vallomása szerint a sértett neki úgy adta elő a történeteket, hogy miután a vádlott lehúzta őt az ágyról, a földre került, és ebben a pozícióban történt a

bántalmazás, a sértett sem utalt rá a vallomásában, hogy a földről felálltak volna, ezért e bizonyítékok alapján indokolt volt a tényállást pontosítani azzal, hogy a sértett a bántalmazást a földön fekvéskor szenvedte el.

[63] Az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításainak figyelembevételével pedig rögzíteni kellett, hogy a sértett arcát, fejét legalább tíz rendbeli kis erejű öklütés érte, melyek a mellkast ért ütésektől elkülönültek, ezekről keletkeztek a sértett nyolc napon belül gyógyuló sérülései.

[64] A másodfokú bíróság nem osztotta az ügyészség és a védő azon indítványát, illetve álláspontját, hogy az igazságügyi orvosszakértő másodfokú eljárásban történő meghallgatása az új módszertani levél útmutatása alapján a tényállás további tisztázása érdekében szükséges lett volna, ezért az erre irányuló bizonyítási indítványokat elutasította.

[65] Helytállóan hivatkozott a fellebbviteli főügyészség képviselője arra, hogy a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarának a testi sérülések és az egészségsértés büntetőeljárásban való igazságügyi orvosszakértői véleményezéséről szóló 1/2015. számú, 2025. július 22. napja óta hatályos módszertani levelének VI.7. pontja alapján életveszélyes állapotnak azt tekintjük, ha a sérüléssel (pl. bántalmazással) összefüggésben az alapvető életfunkciók bármelyikének (központi idegrendszer, a szív és vérkeringés, a légzés, a máj és a veseműködés) az emberi életet fenntartó elégséges működéséhez külső (gyógyszeres és/vagy eszközös) támogatásra van szükség, annak hiányában a halál bekövetkezése elkerülhetetlen.

[66] Ezen útmutatást alapul véve az indítvány kétségtelenül annak tisztázására irányult, hogy a 2025-ben kiadott igazságügyi orvosszakértői módszertani levél alapján a sértett sérüléseinek orvosszakmai megítélése változhat-e, ez azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint jelen ügyben nem bírt döntő jelentőséggel.

[67] Ennek oka, hogy az eljárás tárgyát nem a befejezett életveszélyt okozó testi sértés, hanem annak kísérlete képezte, így a minősítés szempontjából nem annak volt meghatározó szerepe, hogy a sértettnél utóbb ténylegesen kialakult-e az új módszertani levél szerinti klinikai értelemben vett életveszélyes állapot, hanem annak, hogy a terhelt által alkalmazott bántalmazás objektíve alkalmas volt-e ilyen eredmény előidézésére.

[68] A rendelkezésre álló szakvélemény a sérülések jellegét, helyét, keletkezési mechanizmusát és következményeit kellő részletességgel rögzítette, a feltárt sérülések között életveszélyes sérülés nem volt, ugyanakkor az orvosszakértő nyilatkozott arra is, hogy az adott körülmények között a bekövetkezett súlyosabb sérülésre is figyelemmel, milyen életveszélyes sérülés keletkezhett volna. A szakértő a bordatörések következtében a tüdő sérülését és funkciójának gátlását, légmell, illetve vérmell kialakulásának reális lehetőségét megállapíthatónak látta, s a kísérlet szempontjából ennek van jelentősége. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azt a kérdést, hogyha adott esetben, a bordatörés révén a borda átszúrta volna a tüdőt, és vérmell vagy légmell keletkezett volna, azt kétséget kizáró módon megválaszolni nem lehet, hogy az magától felszívódott volna, vagy esetleg külső támogatásra lett volna szükség a halálos eredmény elhárításához, ezek lehetősége viszont egyértelműen adott volt és megvalósult eredmény hiányában ennek van jelentősége. Mindezekre figyelemmel az ítéltábla e körben a további szakértői bizonyítást szükségtelennek, a tényállást pedig kellően felderítettnek tartotta, ezért az erre irányuló bizonyítási indítványokat elutasította.

[69] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú eljárásban kiegészített és irányadó tényállásban olyan tény vagy körülményt, amely alapján a vádlottat fel kellene menteni vagy vele szemben az eljárást meg kellene szüntetni, az ítéltábla nem észlelt.

[70] A kiegészített és irányadó tényállás alapján a törvényszék által a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítésére vont következtetés helytálló, az indokolást azonban a tényállásbeli módosításokra figyelemmel pontosítani szükséges.

[71] Az életveszélyt okozó testi sértés kísérletének megállapíthatósága körében abból kell kiindulni, hogy a Btk. szerint a testi sértés eredménybűncselekmény, az életveszélyt okozó testi sértés minősítő körülménye pedig az életveszély kialakulása. Kísérlet esetén ezért azt kell vizsgálni, hogy az elkövető szándéka legalább eshetőlegesen kiterjedt-e az életveszélyes sérülés előidézésére, és a cselekmény objektíve alkalmas volt-e ilyen eredmény kiváltására, azonban az eredmény elmaradt.

[72] Az életveszélyt okozó testi sértés kísérleténél nem szükséges annak a bizonyítása, hogy az életveszély szükségszerűen bekövetkezett volna, elegendő annak a megállapítása, hogy a cselekmény alkalmas volt ilyen eredmény előidézésére, és annak elmaradása az elkövető akaratától független okra vezethető vissza.

[73] A cselekmény értékelésének a kiindulópontját a módosított tényállás alapján az képezi, hogy a vádlott az ágyon fekvő sértetthez odalépett, őt megragadta, majd a lábainál fogva a földre húzta. Ezzel a sértettet kiszolgáltatott, védekezésre korlátozottan képes helyzetbe hozta. Ezt követően a földön fekvő sértettet folyamatosan úgy bántalmazta, hogy a fejét, arcát mintegy tíz alkalommal kis erővel, mellkasát legalább négy alkalommal közepes-nagy erővel ököllel megütötte. A bántalmazás következtében a sértett az arcát ért könnyebb sérülések mellett többszörös bordatörést, bal oldali tüdőzúzódást és légzési nehezítettséget szenvedett el. A létrejött sérülés-együttesre figyelemmel a bántalmazás ezen módja objektíve alkalmas volt a bekövetkezettnél súlyosabb, akár életveszélyes sérülések előidézésére. A szakértői vélemény e körben kategorikusan rögzítette a tüdő, mint létfontosságú szerv sérülésének vagy funkciója gátlásának lehetőségét, melyet a bordatörések okozhatnak. Kiemelte, hogy a sorozatbordatörések instabil mellkast is eredményezhetnek. A bordatörések meglehetősen gyakran átszúrt sérülést okozhatnak a tüdőn, mely légmell és/vagy vérmell kialakulásával járhat együtt. Mindebből ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetősége fennállt, mely lehetőség fennállását nem érinti az ügyészség által köztudomásúként hivatkozott körülmény, miszerint a légmell, vagy a vérmell nem minden esetben igényel orvosi kezelést. Nem kérdéses ugyanis az sem, hogy vannak olyan esetek amikor a tüdő átszúrása következtében kialakult vérmell és légmell esetén az életveszély csak orvosi beavatkozással hárítható el. Az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetősége ekként igazolt, a be nem következett eredményre vonatkozó további bizonyítás szükségtelen, a annak a szándék megállapítása, a cselekmény jogi minősítése kapcsán nincs relevanciája.

[74] Ami pedig a vádlotti szándékot illeti, a cselekménye nem hirtelen, egyszeri fizikai ráhatás volt, tudatosan szüntette meg a sértett védekezési lehetőségét azzal, hogy őt az ágyról a földre húzta, majd ezt követően a mellkas ellen irányuló, ismételt, közepes-nagy erejű ütések alkalmazott.

[75] Az általános élettapasztalat alapján bárki számára felismerhető, hogy a földön fekvő, mozgásában korlátozott személy mellkasának ismételt, jelentős, sorozat bordatöréshez vezető erővel történő ütlegetése súlyos belső sérüléseket és életveszélyes állapotot idézhet elő.

[76] A vádlott ennek lehetőségét fel kellett, hogy ismerje és a bántalmazást ennek ellenére folytatta, így a lehetséges eredmény bekövetkezésébe belenyugodott, ezért szándéka az életveszélyes eredmény előidézésére legalább eshetőlegesen formában kiterjedt.

[77] Mindezek érvek alapján a vádlott bűnösségének a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés első fordulata szerinti, életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletében való megállapítása helytálló.

[78] A Btk. 79. §-a értelmében a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést a büntető törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[79] Ahogy a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. Ezeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni és a határozatban megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[80] A büntetés kiszabása során irányadó körülmények részben pontosításra szorultak.

[81] Az enyhítő körülmények között értékelni kellett a három évet meghaladó időmúlást, mely a vádlottnak nem róható fel, valamint figyelembe kellett venni a vádlott megromlott egészségi állapotát, azon betegségeit is, melyekről a másodfokú nyilvános ülésen beszámolt, és amelyek a büntetése elviselését megnehezítik.

[82] A súlyosító körülmények körében ugyanakkor fel kellett tüntetni a garázda jellegű elkövetési módot, valamint azt is, hogy a cselekmény elkövetésére minden indok, motívum nélkül került sor.

[83] Az elsőfokú bíróság helyesen utalt a vádlott terhén megállapított bűncselekmény büntetési tételére, a többszörös visszaesői minőségére és ennek figyelembevételével helytállóan határozta meg a középmértéket is, mellyel egyező mértékű szabadságvesztést szabott ki a vádlottal szemben.

[84] A másodfokú bíróság azonban a korrigált büntetéskiszabási körülmények mellett, figyelemmel arra is, hogy a vádlott szándéka nem egyenes, hanem eshetőleges volt, amely a szándék intenzitásának alacsonyabb fokát jelzi, arra a következtetésre jutott, hogy a 7 év tartamú szabadságvesztés szükségtelenül súlyos. A társadalom védelméhez, a speciális és generális prevenció céljainak biztosításához ugyan továbbra is jelentős tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása indokolt, figyelemmel a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre is, azonban e célok rövidebb tartamú büntetéssel is elérhetők, melynek tartamát 6 évben határozta meg az ítéltábla. E büntetés arányban áll a cselekmény társadalomra veszélyességével, a bűnösség fokával, valamint a vádlott személyi körülményeivel is és megfelelően szolgálja a büntetési célokat is.

[85] A törvényszék az anyagi jogi szabályoknak megfelelően rendelkezett a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, valamint a közügyektől eltiltás kiszabásáról is ez utóbbi tartama megfelelően igazodik a főbüntetés tartamához. A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezése is törvényes.

[86] A bűnügyi költség viselésére vonatkozó döntése ugyanakkor pontosításra szorult, ugyanis az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a nyomozati szakban a sértett megvizsgálásával kapcsolatban további 119.237 forint olyan bűnügyi költség is keletkezett, a sértett igazságügyi orvosszakértői vizsgálatával, mely a költségjegyzékbe nem került felvezetésre, azonban az a rendelkezésre álló iratok, a szakértői díjjegyzék és az azt megállapító határozat alapján, kétségtelenül rögzíthető, ezért a felmerült és a vádlott által viselni rendelt bűnügyi költség helyes összege 359.395 forint.

[87] A Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában írt utaló szabályra figyelemmel a vádlott Be. 184. § (2) bekezdés e) és f) pontjában meghatározott személyi adatait pontosította az ítéltábla.

[88] A másodfokú bíróság a fenti indokokra figyelemmel, a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva, az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az egyéb, törvényeknek megfelelő rendelkezéseit, a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[89] A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja alapján az állam viseli, mert a vádlott és védő fellebbezése eredményes volt.

[90] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni további fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. május 27.

dr. Szalai Géza s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Bíró Emese s.k.

előadó bíró

dr. Szabó Ágnes Petra

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2025. szeptember 19. napján kihirdetett 19.B.3/2025/33. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.22/2026/9. számú ítéletével 2026. május 27. napján jogerőre emelkedett.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: